



Waarom zijn aanhangers het narcisme en de onvoorspelbaarheid van Donald Trump graag voor lief nemen

Posted on 6 juni 2026 by Hans Wansink

Baltimore is de uitvalsbasis voor een reeks reportages waarin journalist Menno de Galan een jaar lang de stemming peilde onder de aanhangers van Donald Trump. De Galan, bekend van onder meer *Nieuwsuur* en *NRC*, heeft in de jaren tachtig Baltimore gewoond en zowel zijn schoonouders als zijn dochter wonen in de regio. De stad, halverwege tussen New York en Washington, speelt een belangrijke rol in de cultuuroorlogen tussen de Democraten en Republikeinen.

Ten oosten van Baltimore kom je over de Chesapeake Bay Bridge op het schiereiland Delmarva. Die naam is een samenvoeging van de staten Delaware, Maryland en Virginia die er gezamenlijk deel van uitmaken. Het is een streek van boeren en vissers en toerisme als derde bron van inkomsten. Langs de Atlantische Oceaan ligt veel strand; Ocean Beach is een populaire badplaats.

De westelijke kustlijn is een van de mooiste van de Verenigde Staten. De Galan bezoekt er de vissende ondernemer Tilghman Hemsley, tevens beeldend kunstenaar. Hemsley verdient de kost als schipper van de charterboot *Breezin' Thru* waarmee hij met klanten uit het bedrijfsleven in de baai uit vissen gaat.

Vertrapte geschiedenis

Hemsley stemt elke vier jaar op de Republikeinse presidentskandidaat in de overtuiging dat een Amerikaan ongehinderd door de overheid zijn kansen moet kunnen grijpen. Veel ingewikkelder hoeft het wat hem betreft niet te maken. Na Ronald Reagan was Donald Trump zijn nieuwe held.

Hemsley maakte zich niet al te druk over de politiek totdat hij op de avond van de vierde juli 2020, Independence Day, de televisie aanzette. Op het regionale nieuws zag hij tot zijn verontwaardiging hoe een groep linkse activisten in Baltimore – aan de andere kant van de brug – een standbeeld van Christoffel Columbus van zijn sokkel trok en dumpte in het havenkanaal.

Het beeld van de gemaskerde jongeren die stonden te juichen bij de vernieling van het monument maakte Hemsley razend: hier wordt onze geschiedenis vertrapt en gewist.

Hemsley liet het er niet bij zitten. Hij schakelde zijn zoon Bill in om het beeld uit het kanaal op te dreggen en naar zijn atelier te brengen. Onder politiebegeleiding kwam de gehavende Columbus naar het schiereiland. Daar werden de brokstukken schoongemaakt en op de vloer uitgesteld. Zoon Bill, zelf ook beeldhouwer, maakte twee replica's: één om terug te plaatsen in Baltimore en één als reserve voor het geval de activisten opnieuw zouden toeslaan.

Maar, vertelde Hemsley aan de Nederlandse verslaggever, Columbus was niet langer welkom in Baltimore. Het Democratische stadsbestuur koos voor een nieuw standbeeld, van een anoniem Italiaans-Amerikaans echtpaar met kind. Het nieuwe beeld symboliseert de immigratiegolf van miljoenen Italianen naar Amerika tussen 1880 en 1920. Niemand zou zich daar druk over maken, was de gedachte.

Bij Columbus lag dat heel anders: in 2020 werden dertig beelden van de ontdekker van Amerika van hun sokkel getrokken. Het was deel van een beeldenstorm na de gewelddadige dood van de zwarte Amerikaan George Floyd in Minneapolis. Voor radicale activisten was Columbus een 'foute witte man', een onderdrukker van de

inheemse bevolking.

In de tuin van het Witte Huis

Ook Donald Trump liet het er niet bij zitten. Het moest afgelopen zijn met het belasteren van nationaal erfgoed in het algemeen en Columbus in het bijzonder. En zo kon het gebeuren dat het Witte Huis zich meldde bij Tilghman Hemsley. Het was de bedoeling dat de replica van Columbus op Columbus Day, 13 oktober 2025, in de tuin van het Witte Huis zou herrijzen. Een jaar later zou Columbus zijn definitieve bestemming krijgen in de geplande beeldentuin met Amerikaanse helden op beschermd federaal grondgebied.

Columbus Day ging voorbij zonder bericht uit het Witte Huis. Maar op 19 maart van dit jaar krijgt Hemsley een verlossend telefoontje: het stadbeeld wordt over twee dagen verwacht. De Hemsleys rijden in een bestelwagen met Columbus en een pick-up met zijn sokkel in colonne naar Washington DC. Op 22 maart staat Christoffel Columbus fier overeind voor het Eisenhower Executive Office Building, ten westen van de West Wing van het Witte Huis. Geen activist die zich nog aan de erflater van de Amerikaanse beschaving kan vergrijpen.

De lotgevallen van Columbus in Baltimore zijn een perfecte illustratie van de onverzoenlijkheid van de Republikeinse en Democratische kampen in het Trump-tijdperk. Wie met Menno de Galan zijn oor te luisteren legt bij de achterban van de president, realiseert zich dat Trump als hun held net zo fier overeind staat als de ontdekker van Amerika naast het Witte Huis. Dat Trump onvoorspelbaar is en een narcist bovendien, nemen zijn aanhangers voor lief: *'I'm ok with it. I do not necessarily like my favorite quarterback as a person either.'*

Black fatigue

Ook de raciale component in de Amerikaanse politiek is nooit ver weg: sommige gesprekspartners van De Galan hebben het over de *black fatigue*. Het komt erop neer dat Trump-stemmers niet dag en nacht geconfronteerd willen worden met zwart activisme: slavernijverleden, herstelbetalingen, discriminatie, Black Lives Matter, *taking a knee*.

Het sturen van de Nationale Garde naar de binnensteden van Amerika wordt dan ook door de Republikeinen toegejuicht. Jammer, zo bezien, dat Baltimore zelf nog

niet aan de beurt is geweest. Want ook daar kijken de Democratische bestuurders in de ogen van hun tegenstanders de andere kant op bij plunderingen, drugscriminaliteit en onveiligheid.

*Menno de Galan: **Trumps Amerika. Een zoektocht naar de Republikeinse kiezer.** Alfabet, 240 pagina's, € 22,99.*

Wynia's Week verschijnt 156 keer per jaar en wordt **volledig mogelijk gemaakt** door de donateurs. Doet u mee? [**Doneren kan zo.**](#) **Hartelijk dank!**